

Žvaigždė

SANVAITINIS LAIKRASČIUS.

Nr. 31

BROOKLYN, N. Y., 5 D. Rugsejo (September) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Pasekmes blogų darbų.

Visos Viedniaus gatvės jau buvo tuszcios. Kur nekur matyt sunkiais žingsniais einantį žmogų, ir žiurintį tai į langus tai į duris, nekurių namų, ypacz brangių daiktų krautuvių. Tai yra abelonos ramybės sargas, policmonas. Bet netik sargai vaikszoja — gatve vedancia prie tilto Augarten, skubiai eina apie 30 metų žmogus. Ant vienos rankos jis laiko mažą vaikutį, kuris nežinodamas kur jį tėvas nesza, ramiai, prie jo krutinės prisipaudeš miega. Kita ranka veda už rankutės paėmęs 10 metų mergaitę. Klumpa vargszė, verkia ir bėga persigandus paskui tėvą, nežinodama kur ją veda, bet tartum prijaudama tame ką blogo. Policmonas, iszvydęs tokią nepaprastą regiklą, seką atsargiai paskui, norėdamas dažinoti kas toliaus bus. Tėvas su vaikuciais jau buvo ant tilto. Pastatė ant žemės vaikutį kurį laikė ant rankos, ir pritraukė prie savęs mergaitę. Apkabino ją ir konvulsiviskai prie savęs spausdamas, pradėjo ją bučiuoti. Mažytė su aszaroms akyse, glaudėsi prie tėvo, nežinodama kas darosi. Susykiu tėvas visas baisiai sujudejo, konvulsiviskai atstumė nuo savęs mergaitę, ir nugriebęs vaiką, greitai ejo prie kraszo tilto. Da bar mažytė jau suprato kad tėvas su jos mažyčiu broleliu nori skandytis. In-siskverbė tada kiek galėdama į tėvo kojas ir gailiai verkiandiu balsu pradėjo szaukti: „teveli mieliausias, nedaryk to.“ Policmonas budamas netoli, pribego ir nelaimingą sulaike.

Pažiurejo policmonas į desperato akis ir pamatė juog tai yra vieszpatystės urednikas, gana augszto laipsnio. Nusistebejo tada labai, ir klausė kokia yra tokio baisaus žingsnio priezastis.

Atsakymas skambejo juog desperatas viską praloszė į kazirias, ir dabar, neturedamas duonos kasnio, pasiryzo nusiskandyti.

Vaikuciuų verksmas, ir policmono iszvadziojimas, padarė tiek juog desperatas davė žodį kad jau daugiau nemėgins skandytis, todėl policmonas jo nearesztavojo, bet liuosą paleido eiti namo.

Tokis bausis ir graudus atsitikimas neseniai buvo Austrijos sostapilė Viedniuje. Bet ar tai yra pirmutinis? — atsitikimas tai yra nepirmutinis ir, ant nelaimės, nepaskutinis.

Paimkime lietuvių gyvenimą. Eikime kur jie dirba ir prisižurekime jiems. Žiurek, tenai sustojus kruva žmonių, stropiai traukiasi į vieną vietą ir vis dingsta. Tai anglekasiai leidžiasi po žeme anglius kasti. Ar jie isz tenai sugryz? Dievas žino. Kartais iszcina visi, bet labai tankiai atsitinka, juog ir daugelis po žeme liekti. Kodėl gi jie tenai lenda? kodėl gi ant tokio pavojaus iszsistato? Kasnio duonos reikalas, uzdarbio noras, priverczia juos užmirszti pavojų ir lįsti po žeme.

Už tiesą, anglius kasdami gerai uzdirba, bet kodėlgi to uzdarbio pas lietuvius nematyti? Eikime į jų stubas. Porangszty, tamsių ir neszvarių su pagagadintu oru kambarių, tai lietuvio stuba, už kurią moka gana augsztą randą.

Prisižurekime toms ypatoms, kurias dabar tenai randame. Iszbliszkus suodina moteriszke su apiplysusiomis drapanoms, tyldo vaikucius, kurie nenori jos klausyti. „Mama — szaukia vyrenynysis sunelis — Mama, sakei, juog kada ateis subata tai tėtis parnesz pinigų, tai mán ką nors nųpirksi. Neturiu jau nė kuo apsilvilti ne kuo apsiauti“.

— Cit, suneli, cit — ramina moteriszke — tėtis tuojaus pareis ir pinigų parnesz.

Vaikutis nutyla, bet motina gailiai apsiverka. Ji teipgi neturi kuo apsilvilti. Ne gana to, ji žino, kad vyras parėjęs pinigų neparne-z. Parėjęs jis jo nenuramins, bet prieszingai, iszgirs nuo jo visokius paniekinimo žodzcius, o gal da ir jo sunkią ranką pajaus ant savo pečių. Kodėl gi teip bus, kur jis pinigų padės?

Eikime, pažiurekime. Szendie subata, darbininkai gavo užmokesnį ir skubina eiti. Sekime męs paskui juos. Dalelė isz jų atsiskiria ir eina namon, bet daugiau eina tiesiog į salooną. Czionai prasideda darbas idant visos sanvaitės kruvino pakaite užmokesų pradirbti. Žiurekim, czionai tas kurio namie pati iszbliszkus, apdriskus, gėdisi žmonėms pasirōdyti, nes neturi kuo apsi-rengti, kurio vaikucziai neturi ką valgyti, czionai iszrodo tartum koks milionierius. Visokius gėrimus netik pats geria bet da ir kitiem fundija, o kad paskui prie kazyrų prisėda, tai jau tada dolieris nė penkių centų nevertas. Prasėdėjęs teip prie kazyrų ir gėrimo visą naktį ir da dikcziai nedielios užgriebęs eina namo sunkiai nusidirbęs, nes praleidęs visos sanvaitės uzdarbi.

(Pabaiga ant 4-to puslapio.)

AVENTINŲ NEREGĖ.

APYSAKA IŠE PIRMŲJŲ KRISTŲGIMIONYSTĖS
ANŽIŲ.

(Tąsa.)

kas jai buvo mylimiausiu. Kiek tai buvo Ryme motinų, kurių vaikai turėjo prazuti liepsnose!

Priešasčia ugnies buvo Neronas. Jis vaziuodamas į Aventiną, išdavė sląptingus paliepinimus, idant 19 Liepos po didelių vasaros karščių, padegty miestą keliose vietose. Ugnegesiai, kurie buvo pašaukti su pagalba, nicks gero nedarė,

nes buvo papirkti cessoriaus; net tyčia buvo pasamdyti žmonės, kurie vakuotų, idant ugnis nesimažintų ir neduotų jos gesinti.

Apie tuos paliepinimus Povylas dasizinojo dviem dienoms prieš tai. Jis skubinosi duoti žinią apie tai savo viengeničiams, kurie gyveno kitoj pusėj Tibro ir Suburre, idant apsergėtų savo namus, o jei ne, tai nors brangesnius daigtus. Teiposgi davė žinią ir toms giminėms, kurios buvo pametę stabmeldystę, o perėję į katalikišką tikėjimą.

Tokiu budu likosi išgelbėta nuo ugnies dalis miesto, kurį buvo kitoj pusėj Tibro ir Suburra, kurioje gyveno beveik vieni žydai.

RYMAS DEJA.

Neronas, pribuvęs iš Antium į Rymą tuojaus tą rytą dziaugėsi, žiurdamas iš Mecenaso darzo ant baisaus regėjimo degančio miesto. Kada atėjo naktis, apsuptas dumais ir apšviestas gaisru, giedojo prie skambėjimo erfos ciles, kurias giedojo Homeras degant Trojai.

Bet tuo pat laiku Neronas rupinosi kaip galint suražinti vargą žmonių, kurį turėjo kėsti iš priezasties-ugnies. Vatikano cirkas, kur buvo daugybė didelių salų, buvo paskirtas dėl žmonių, kurie neturėjo kur gyventi. Iš Ostijos laivai atveždavo javų kiek tik reikėjo. Architektoriai dirbo dieną ir naktį, idant pabaigti plianus dėl išvedimo naujų gatvių ir statymo murų bažnyčių ir kitų miesto namų. Pagal cessoriaus prisakymą tukstančiai vergų dirbo prie atnaujinimo miesto. Dar žiema nebuvo atėjus, o miestas jau stovėjo, bet daug gražesnis nė kaip pirmiaus buvo.

— Na ir kaip, ar Rymionys yra iš manęs užganedyti? — paklausė vieną vakarą Neronas savo ištikimo Tigellino; — jeigu tas teisybė, argi aš neužsitarnavau vardą tėvo tėvynės!

— Žmonės tavę iškeltu augščiau debesiu — atsakė tarnas — bet jegu nežinotu priezasties ugnies. Mes trėjome išduoti tą paslaptį daugybiai žmonių, iš kurių kiti nemokėjo išpildyt savo prideryčių, idant žmonės nesuprastu.

— Bet ant dievų..... — pašaukė cessorius — aš nesmiu priešasčia ugnies, o jeigu žmonės netiki, juog ugri pati pakilo, tadą, tadą.....

— Tas yra ir pasilikis dėl manęs mįslui — atsakė Tigellinas — nežiurint ant išpildymo visų tavo paliepinimų, namai, esanti anoj' pusėje Tibro ir Suburrio likosi nedasilytėti liepsnos.

— Mazu ten žmonės buvo persergėti, arba neišpildė ten mano paliepinimo?

— Jusų cessoriška didybė, meldžiu atsimyt, juog toje dalyje miesto gyvena daugiausia žydai.

— Ha! Tie nepakenčiami nuo visų tautų žydai! Dabar suprantu! Gerai, cik dabar visur leisdamas paskalą, juog jie padegė miestą. Potam, pagavęs nekuriuos iš jų, priversi juos prisipažint prie kaltės, kankydamas visokiais budais.

— Žydai — kalbėjo toliau Tigellinas — uztraukė ant savęs da didesnę neapykantą nuo žmonių, nes jie išlikę nuo ugnies, lupa nuo padegėlių už drapanas labai brangiai, duoda jiems kambarius už labai brangią randą, o negirdėti palukiai...

— Liepk da šiadien pagaut nekuriuos iš jų — pertraukė cessorius savo tarnui, — ant torturų (kankynių), išreikšk pravardes kitų kaltininkų; aš pats mylečiau sedėt tuom kart su de ir prižadui tau, juog Rymionai pilnai bus užganėdinti už piktybes, kurias papildė žydai!

Palikim dabar tuos abu niekadėjus, svarstančius tą bjaurų uzmanymą, o pasimatykim su Povilu, kurio mes nematėm nuo to laiko, kada jis buvo uzimtas išgelbėjimu Plautillės.

Mes ji randam vietoje, vadinamoje ir po šiai dienai Schola Pauli (Szevento Pavylo mokslainė), t. y. salė prie bažnyčios, netoli nuo Tibro; nuo senovės laikų cina padavimas, juog ten mokino apaštalas.

Ten sušaukdavo apaštalai krikščionis didžiausiuose reikaluose, idant apsvartyt kaip galima butu duoti pagialbą savo broliams ir išpažintojams tikėjimo, kurie pirmiau buvo pagonimis.

IV.

Potam buvo atrasta nusidėjėliai, kurie sudegino sostapilę svieto. Iš pradžių apkaltinti teisiniai, juog jie nieko nežino ir nedalyvavo tame dalyke; bet cėsorius pats tyrinėdamas tą dalyką, liepė ištempti kelis ant torturo. Idant nereiktu kentėti baises kentėjimus ir bijodami, juog jų neištrivos, prisipažindavo prie kaltės, nors jos nepapildė.

Nuo to laiko buvo patvirtinta, juog miestą uždegė neapkenčiami ir paniekinti nuo visų rymionių žydai. Užtai-gi, kad jie buvo Ryme neapkenčiami, atsimokėjo tokiom negirdėtom piktadarystėmis; ar galima buvo rasti tokią korą, kurį butu gana didelė už teip didelę kaltę?

Dėl matymo išpildymo viroko ant kaltininkų, Neronas paskyrė Vatikane savo cirką; jie buvo apsudyti ant tokios smerties, ant kokios jie užsitarnavo. Kad žydai uždegė Rymą, dėltogi turėjo pats prazuti ugniję; Neronas paliepė juos apvynioti į linus arba kitokius greit degančius daiktus ir uždegti kaipo gyvus žibinčius, pradecant temt.

Ant kogi daugiau tie išgamos svieto padegejai ir vagys užsitarnavo; jeigu ne ant to, idant sudraskytu juos laukiniai žvėrys? Neronas liepė apvilkt nekaltus žydus į elnio skurą ir atiduot alkaniems žvėrims ant sudraskymo.

Ir teip cirkas Vatikane, kaipio ir daržai, gulinti ant kalnų, kurie prieina prie Tibro, kiekvieną dieną ir vakarą buvo pilni rymionių, kurie džiaugėsi matydami, kaip degina ir kankina nelaimingus žydus. Daugiausia gaudydavo dėl nužudymo turtingus žydus, idant paskui jų turtais galėtu palengvint vargus padegelių rymionių. Jeigu šnipukam nepasisėkdavo pagaut vyrų, imdavo jų pačias, statydavo prieš sudžią, o tas atiduodavo jas ant torturų, o paskui ir ant smert, jeigu jos nenorėdavo išduot kur slėpėsi jų vyrai.

Baimę ir išgastį žmonių negalima aprašyti. Tukstančiai žmonių, kurie dėkavojo Dievui už tai, kad išsigelbėjo nuo ugnies, turi nekaltai mirti baisesose kentėjimuose! Kas valandą kiekvienas galėjo tikėtis, juog jį sugriebs ir išves ant baises smerties. Tie, kurie galėjo da pabėgti, slėpėsi sklepose arba tam tyčia įtaisytose vietose po žeme ant žydų kapinių, kitoj pusėj Tibro.

Vienoje iš tokių slaptinų vietų, buvo naktį vidurij Rugsjučio susirinkimas. Galėjo ten buti apie du šimtai žmonių, kurie, budami tarpe negyvelių, rodavjosi tarp savęs.

— Sušaukia auš jus čia — tarė nusiminęs sinagogos vyresnysis — norėdamas pasirodavyti, kokiū budu galėtume sulaikyt grasinantį nupuolimą Izraeliaus Ryme. Veda mus ant pjovimo lyg avinus. Kągi mes prasikaltom, juog ranka Viešpaties mus teip sunkiai delpstėjo. Kaip vanduo, išpiltas ant žemės, plaukia kraujas mūsų brolių, ir neatsiranda nė viens, kurs palaidotu nors jų kunus, kur silsisi jų tėvai.

Čia paėmė balsą Aleksandras, kalvis, tas pats, ant kurio šventas Povilas skundžiasi savo abejuose laiškuose į Timoteušą (I.1.20; II.4.12.)

— Klausi ką mes prasikaltom — tarė su galesčiu į perdėtinį — taigi, gal šiadien paklausysime geriau mano įncsimų, negu pirmiau. Musų vyresniejie kunigai Jeruzolimoj apsudijo ant smerties nazaranietį, kurio vardą neturėru minėt mano lupos, nes jis piktžodžiavo ant Dievo ir jo tiesų; augštesnė valdzia davė žinią visom sinagogom, idant išsidadėtu jų pasekėjų, kurie savę vadino krikščionimis, Belialo sunumis. Tu gi užtari už išpažintojus Nukryžiavoto, kurs, norėdamas savę paaugštyti, vadino savę Sunumi Dievo ir jį, kaipio tokį, jie garbino. Snspeuduoto leidi į sinagoga, o ir pats draugauji su Povylu, tuo atskalunu ir niekadėju, kuris savo žodziuos ir rašte mindžioja zokoną Maiziešiaus ir tiesas tėvų, o pagonus ir stabmeldzius vadina išrinktais žmonėmis Dievo. Himeneu-

šas, kurį Povilas apaštalas savo laiške į Tymoteušą prilygina prie visuomėniškų priešininkų, ir kiti pripažino kalbėtojuj tiesą!

— Mudu pasikalbėsime — kalbėjo toliaus kalvis Aleksandras — kokiū budu mes galesime pagelbt nupuolimui Izraeliaus, ko geidžia Neronas. Pavesk krikščionius, o užtikrinu, juog busim išgelbėti. Ne izraelitai, kurie visada buvo viernais padonais ir kurie da niekad nepapildė jokios piktadėjistės dėl Rymo ir viešpatystės, ne jie padegė Rymą, bet pasekėjai Nazaraniečio, kurį Pilotas, cėsoriaus storasta, apsudijo ant smert už pakurstymą žmonių į maištą.

— Bet — tarė sinagogos vyresnysis — man rodos teip-pat, kaip ir mums gerai žinoma, juog nė jie, nė mes nebuvom prieščasčia tos ugnies.

— Žinau apie tai — atsiliepė Aleksandras — bet paantrinu žodį, kurį kitados isztarė vyresnysis kunigas Kaifosszius: — Geriau, kad vienas žmogus numirtų, negu turėtų prazut visa giminė.

Užmanymas Aleksandro labai patiko visiem; kaltę reikėjo nuverst ant krikščionių, idant per tai apsaugot žydus nuog persekiojimo.

— Bet kokiū budu mes galėtume pasiskųt cėsoriui?

— Asz tą apsiimu — tarė Aleksandras — žinotumet, asz netik galiu duoti rodą, bet esu gatavas pasiszvest. Tik palikit viską man! Ir užtikrinu jus — kalbėjo toliaus, atsikreipdamas į perdėtinį sinagogos — juog kaip Povylas, teip ir jo draugas žuvininkas Simonas, kurį krikščionys vadina Petru, bus tarpe pirmutinių, kuriuos išduosiu ant smert.

Plautillė, budama da pačioje jaunystėje, labai apgailestavo, kad pasiliko neregė.

— Negaliu matyti — kalbėdavo ji su verksmu — turiu atsiuduoti ant to, idant manę kiti vedziotu, turiu buti be pasilinksminimų, kurias duoda kiekviena diena ir negaliu matyti tukstančių dalykų, kurie pirmiau saldino mano gyvenimą. O! jeigu ne vaikai, vėlyk bučia užprazuvs lipsnose. Vedimą paretko visų mano turtų, turiu pavest savo vergam ir perdėtiniam, nežiurint ant to, juog dabar daugiau, negu pirmiau turėčiau prižiūrėti pati. Kada Antiume su savo vaikais prisiziurinėjau leidžiančiai saulei, kas galėjo tą syk pamislyti, juog tai paskutinis man saulės nusileidimas, kurį aš savo akimis matau!

Dabar ji dvigubai daugiau stupinosi apie vaikus, negu pirmiau; ne kartą kalbėdavo su Steponu, kurį buvo paėmus dėl išauginimo ir išmokinimo sago vaikų ir nors jis nesakė jai, kad jis yra krikščioniu, bet pasakodavo jai apie auklėjimą ir mokinimą jaunuomenės tokių dalykų, kokių ji nebuvo radus jokioj filozofų knygoj.

Jausdama kentėjimus, nelaiminga turėjo didelę pagialbą nuo Rebekos, kuri ją daziurėjo ir ramino. Jausli širdis vergės jautė teipgi neišpasakytus kentėjimus: ten visoki vargai ir bėdos, kame negalėjo pagelbt, o namie dieną ir naktį rugojanti neregė nerimo. Bet kaip dėl padegelių, turėjo nors žodžius suraminimo, teip ir dėl savo ponios stengėsi pasaldyt gyvenimą, bovodyama ir ramydamą ją. Ir iš koki gi šaltinio ji butu galėjus semti geresnį pastiprinimą, kaip ne iš išdziustančio niekad šaltinio — krikščioniško tikėjimo?

Plautillė neužsimiršo apie tą senelį, žemo ugio, su plika galva ir ilga barzda, kuris, kaipio paliepdams, istarė žodziuos: „Eik“. Dasizinojo nuo Rebekos, juog jis yra mokiniojum jos tikėjimo — apaštalu; vergė pasakodavo jai apie jo gyvenimą, apie jo atsivertimą kelionėje į Damašką, kur ir jis per tris dienas nieko nematė; apsakinėjo apie jo apaštališkus darbus; argi Plautillė tą viską girdint galėjo iškenst nesusipažinus su tokiu seneliu, kokį retai galima matyti?

(Toliaus bus.)

(Pabaiga nuo 1-mo puslapio.)

Veltu namie vaikai praszo valgyti, veltu pati praszo pinigų ant svarbiausių reikalų, jis jiems apart bjaurių žodžių ir sunkios kumszties nesuteikia nieko. Jis pradeda vėl vargą vargti ir sunkų darbą dirbti idant subatoj vėl viską prageriti ir pralostti.

Teip, girtuoklevimas ir kazirėms loszimas tai yra du smakai, kurie lietuvių visus pinigus praryja ir juos nelaimingais padaro.

Girdžiu, kaip man valnamaniai sako: „tai kodėl gi kunigai nemokina, kaip žmonės turi gyventi“? Atsakau: kunigai mokina bažnyčiose o girtuokliai ir kazirinkai į bažnyčią neina. Jie seka jusų mokslą: kada mirsi, viską kaip gyvulus pabaigsi, tad naudokis iš dabartinio laiko, kad ir gyvulizškai gyvendamas.

Ne, broliai lietuviai; supraskit priežastį savo nelaimės, o atsikratykit nuo tų smakų. Pamatysit, kad tada laimin gesni busit.

Lietuviu Draugas.

Karvojaus laiszkai.

Septynioliktas laiszkas.

Sziuo kartu pasznেকেsiau apie denunciacijas.

Denunciacija — tai apskundimas arba praneszimas vyriausybei apie kokią ypata su noru užkenkti tai ypatai. Jeigu, pav. Lietuvoje pranesztų kas policijai, juog toks ir toks platina lietuviszkas knygas — butų tai denunciacija: praneszėjas jug gerai žino, kad platintoją knygų policija ims nagan. Iš antros pusės, jeigu kas vieszai apreiksztų, kad Bol. Prus tikrai vadinas Aleks. Glovacikiu, Ursus — Zamarajevu, Agle — p. Sziupiene, niekas nepasakytų, kad tai denunciacija. Išzreisztkimas pseudonimo neyra pats savyje szlykszeziu darbu.

Bet mes lietuviai, gyvename tokiose sąlygose, kad stacziai be pseudonimų apsieiti negalime. Vaiszsgantas, Savasis, Žemaitė ir tt. galėtų nukentėti skaudžiai, jeigu jų tikrus vardus pagarsintu me vieszai, pav. laikrasztyste. Delto musų rasztininkai, gyvenantieji Mas koiijoje, yra žinomi tik netikrais vardais.

Sziiose dienose atsitiko kad „Tėvynė“ apreisztkė tikrą vardą vieno darbininko ant tautiszkos dirvos, kurs vienok gyvena užrubežyje ir maskolių mažai tegali bijotis: „Lietuvą“ tą išzreisztkimą pavadinu denunciacija, o „Vienybė“ pasakymą „Lietuvos“ atkartoju.

Išzejo ginczai, į kuriuos įsimaiszė „Žvaigždės“ redaktorius, sakydamas, kad „Lietuva“ besibardama ant kitų už denunciacijas, pati padarė denunciaciją.

Vienok tie ginczai yra visai bereikalingi ir net blėdingi, nes išzvelka į aiksztę tikrus vardus netik ano vieno, bet ir kitų darbininkų ant tautiszkos dirvos. „Tėvynės“ redakcija teisinasi ne apszizurėjimu, ir tuo, kad nemato priežasties, del kurios ans „denunciuojotas“ daktaras turi slėpti savo vardą. Teip pat gali teisintis „Lietuva“, denunciavusi „Žvaigždės“ išzleistoją, ir „Vienybė“, išzdavusi tikrą vardą p. Stagaro tuojau, kaip szis atvažiavo į Ameriką. Tai gi denunciuoja visi. Net pats „Ukininkas“ nesulikaikė nuo denunciacijos ypatos, kurią denuncijavo „Tėvynė“. Kam gi reikalingas tas visas riksmas?

— Nustok, Karvojau! — girdžiu kazinkokį sznabzdėjimą į ausį. — Ne tavo biznis kiztis į svetimus ginczus.

Gerai. Ne mano tai ne mano. Tegul patys denunciatoriai peszasi tarpu savęs už garbę, didžiausio denunciatoriaus.... Asz tyliu.

Ponas Baltrus Allright, apraszdamas neseniai kilusias pesztynes tarp socialistų Berlyne, nerasio, vienok, už ką jie susispeszė. Tikiuosi, kad skaitytojai dovanos man, jeigu rasztelį p. Baltraus papildysiu savo patėmijimais.

Jeigu manęs kas paklaustų, delko socializmas turi tiek daug išzpažintų tarp jaunumenės ir darbininkų, tai jam pasakycziau: — delto, kad nėra pras tesnio ir lengviau suprantamo mokslo, kaip moklas socialistų. Kalbu czia, žinoma, apie tikruosius socialistus, t. y. tuos, kurių vadovais yra Bebel, Singer ir k., o advokatu ir teoretizku apgyneju Kantsky.

Marks ir Engels (tėvai teip vadina mo k s l i s z k o socializmo, kurį išzpažsta tikrieji socialistai) mokino szitokių dalykų:

1) Viskas, kas darosi ant svieto, darosi delto, kad gamta to reikalauja. Taigi kapitalistiszkas surėdymas draugijos yra ne žmonių, bet gamtos darbas. Visos atmainos, kurias matome dabartiniame, kapitalistiszkame surėdyme, kai po nupuolinų mažesnių pramonų, susiliejimą didesnių į sindikatus ir trustus, yra vaisiais teip pat gamtos įstatymų.

Dabartiniame kapitalistiszkame surėdyme butinai turi daugintis skaitlius proletarijų, t. y. nuskurusių darbininkų,

gyvenanczių tik išz savo dviejų rankų ir visame kame prigulinczių nuo darbda vių — kapitalistų, — sakau: b u t i n a i turi daugintis, delto kad gamtos įstatymai to reikalauja. Tie patys įstatymai reikalauja, kad visi turtai ir įrankiai išzdirbimo pirkinių pereitų į rankas mažo burelio bagoczių, o visi kiti žmonės taptu proletarijais, visame kame prigulinczius nuo tos saujalės bagoczių. Kad tas viskas pasidarys, tad —

3) kils revoliucija, kurioje visi turtai tiks atimti nuo bagoczių, proletarijai paims valdžią į savo rankas ir sudarys socialistiszką surėdymą draugijos? Tada visas pelnas išz darbo eis patiems darbininkams (ne kapitalistams, kaip dabar) ir — visi žmonės bus laimingi.

Toks yra mokslas tikrojo socializmo. Argi tas mokslas neyra prastas ir suprantomas? Pamislykite tikta: viskas teip turi buti, kaip Marks mokina, nes — gamtos įstatymai to visko reikalauja.

Išz to iszeina vienas svarbus dalykas, kurio net daugelis socialistų netėmija, bet kurs pastarame laike juos paczius padalino į dvi partijas.

Tuo svarbiu dalyku yra persitikrinimas, ked socialistiszką surėdymą ant žemės įvikkdjs ne žmonės, bet gamtos įstatymai ir jų pagelbininkė, revoliucija.

Jeigu teip yra (o socialistai tvirtina, kad isztikrujų teip yra), tai kam gi rupintis apie įvykdinimą socializmo, kam rupintis apie pagerinimą buvio darbininkų? Dar lygsziol didesnė pusė socialistų szaukia, kad kuo arsziau su žmonėmis, tuo geriau, nes arcziau prie revoliucijos....

— Ne mes pagerisime žmonijos gyvenimą, bet gamta ir revoliucija — sako uolūs išzpažintojai marksizmo.

— Už tat nesikiszkime ne į savo darbą, bet darykime tą, ką galime daryti ir ką privalome daryti.

Ką socialistai „gali ir privalo daryti“ yra:

1) Sujudinimas žmonių prie kritikos dabartinių sąlygų ir neužsiganėdinimo dabartinių surėdymu.

2) Pripratimas proletarijų prie valdzios, kurią jie (socialistai) jiems (proletarijams) atiduoda ateityje.

Delto matome, kad socialistai nesirupina apie nieka kitą, kaip tik įkalbėti žmonėms, kad viskas, kas dabar

darosi, yra: negerai, negerai ir negerai! — ir kad turėti kuodaugiausiai pasiuntinių į parlamentus, idant jų žmonės išsismokintų, kaip reikia valdyti kitais žmonėmis.*) Trumpai sakant, sukelimas tarp žmonių neuzsiganėdini mo iš dabartinio stovio dalykų, suerzimas darbininkų prieš kitas luomas ir įgavimas politiškos valdžios yra vyriausiu siekiu socialistiškos propagandos. Delto taupamcziosios kasos, kooperativškos draugystės ir apskritai visokios institucijos, kokios yra tveriamos pagerinimui dabartinio darbininkų padėjimo, yra tikrųjų socialistų vos tik kencziamos.

Toks vienpusiškai—materijalistiškas mokslas negalėjo ilgai buti laikomas už šventą evangeliją. Susipratus draugai (lenkiškai ušwiadomieni towarzyszė — tokiu vardu socialistai vadina tuos, ką persiėmė jų mokslu), bekritikuodami kapitalistiską surėdymą draugijos, priprato teip kritikos, kad ėmė pamaži abejoti apie patį mokslą, kurį išspazįsta. Ar viskas teisybe, ką pasakė Marks? — pradėjo jie klausinėti patys savės. — Ar ištiesių darbininkams neapsimoka rūpintis apie pagerinimą savo buvio?.... Ar ištiesių gamtos įstatymai reikalauja to, kad ant svieto darytųsi teip, kaip darosi?.... Ar ištiesių vientiek ekonomiškos sąlygos valdo žmonija, o doriszkos tame valdy me neturi jokio balso?....

Tokie ir į juos panasųs klausymai kilo pacziuose socialistuose — ir prasi dėjo kritikavimas marksizmo.

Tuo kritikoriumų ypatingai atsižy mejo socialistas Bernstein, kurs ispradzių pamaži, bet dabar vis smarkiau pradeda išrodinėti, kad „moksliszkas“ socializmas Markso ir Engelo yra visai nemoksliszkos. Pasekėję senų mistrų (apsigyvenę beveik visi Berline) gina visomis spekomis mokslą, kurio peni didumą darbininkų, ir žinoma, tarp paczių vadovų socializmo atsitinka biau rus barniai. Tokius barnius apraszė p. Baltrus Allright. Jeigu Bernstein mark sistus išsvadino szarlatanais, apgaudinė tojais ir kitais szlykszcziiais vadais, tai nėra ko stebėtis: jis netiki į jų mokslą, laiko jį už abgavingą....

*) Socialistai lygziol rūpinasi iszrinkti savo pasiuntinius į parlamentus ne tam, kad imti dalyvumą valdyme viespatystės, bet kad galėti prieszinti tis vyriausybel. Ant susivažiavimo Frankfurte 189 m. socialistas Vallmar tapo iszbartas už tai, kad Bavarijos parlamente balsavo už biudžetą. Austrijos socialistai ėjo prieš gr. Baden, kad tas sulgino Czekijoje czeikišką kalbą su vokiszką, ir tt. Žodžiu, socialistai yra žinomi visur, kaip partija opozicijos, prieszintavimo.

Žmonės dabar apie socializmą szneka vis daugiau ir daugiau. Vieni jį peikia, kiti gria. Vieni nesigaili didelių pinigų, kad jį nuglemži, kiti lobstas isz jo platinimo. Bet, man rodosi, tik vienas isz deszmities iszpažintojų ir prieszininkų socializmo tikrai žino, ką tas mokslas nori padaryti. Neesu ir asz dideliu žinovu to mokslo, nes nemėgstu gilintis į tokius mažai suprantamus reikalus, kaip Markso „kapitolas“, neesu teippat socialistu, nes netikiu, kad koks norints draugijos surėdymas padarytų visus žmones ir visą d o s laimingais. Parasizmas ziatą strai psnelį vientiek delto, kad paaiszkinti p. Baltraus rasztą. Rasziau ne traktatą, bet tik laiszką. Gal skaitytojui pasiliko daugelis dalykų neaiszkų, nesuprantamų. Jeigu teip, tai meldžiu duot man užklausimą, o asz visados ant jo atsaky siu. Galėsite mane lengvai surasti per „Žvaigždės“ redakciją.

Karvojus.

Katalikiszką knygų krautuve.

Reading, Pa. 30 d. Rug. 1901m.

GUODOTINAS 'ŽVAIGŽDĖS' REDAKTORIAUS:

Gavęs nuo savo draugo isz Philadelphios porą numerių jusų laikraszczi o, su atyda skaicziau ir gerėjausi kad lie tuviai turi tokias gražias ir tokias dide delias gazietas. Reikia jums žinoti, Brangus Pone, kad czią mėš Reading'o lietuviai neturėdami savo lietuviszkos parapijos, mažai užsiimame lietuviszkais reikalais. Asz pats porą klišų pa baigęs Senapilės gimnazijoje, kada net lietuystė buvo garbinama, atėjęs asz į Ameriką ir papuolęs tarp lenkų (o ir lenkų paczią ant nelaimės gavęs) visai buvau užmiršęs apie lietuviszkus reika lus. Chicago's lenkiszkas gazietas skaitydavau ir visą mano atydą buvo užėmę iki szioliai visi tie „Związek'ci“ ir „Zjednoczensci“ lenkų organizacijos. Dekavoju Dievui, ką mano draugas susimislijo atsiųsti man kelis numerius prakilniaus jus laikraszczi o Žvaigždės. Ji man buvo nei aniuolas isz dangaus nusįstas. Gražus drukas, popiera ku geriausia, laikrasztis diktas patraukė mano akį; mecziau į szalį „Dziennik'us“ isz Chicago's ir emiau skaityti Jus gazietą: Kas do grožybė kalbos, kas per svarbumas! Nėr czią tokių vaidų, kuriuos net nusibosta skaityt lenkiszkuose laikraszczi ose. Isz ties ŽVAGŽDĖ tai

tikrai Europėjiszkas literaturos ir mokslo laikrasztis! Labai man patiko „Missionieriai Szventos Rosijos“ ir apysaka „Ausztant“. Siuncziu prenumeratą szitime laiszke už visus metus ir meldžiu prisųsti „Žvaigždę“ nuo pirmo numerio.

Poroje numerių skaicziau apie užmanymą dviejų jus korespondentų, kad butų įtaisyta katalikiszką lietuviszkų knygų krautuvė! Užmanymas tas kuoiszmingiausias! Tik reikia įkunyti tą užmanymą. Man rodos, kad tą dalyką geriausiai galma atlikti per sutarimą kelių ar keliolikos geriaus pasilaiskanczių vyrų. Po laikraszczius ką raszo straipsnius, tai tas mažai ką giliojau. Raszys apie tai mėnesį, du ar tris, o paskui užmirsz apie jį laikrasztininkai. Tokia jau jū mada! Viso svieto gazietninkai rupinasi kas syk ką naujo isz mislyti. Bet jeigu susitartų keli geri vyrai ir galėtų sudaryti kelis tukstanczius kapitulo ir už tą įtaisytį kokiame mieste diktą krautuvę lietuviszkų katalikiszkų knygų ir sziaip jau daigtų, tai po poros metų vargo butų geras pelnas. Isz syk žinoma, toj krautuvė turės daryti konkurenciją su kitoms szliupiszkoms knygų krautuvėms, anos ją visai norės įkasti, o ir po visą Ameriką szliuptarnukai norės užkenkti katalikiszką krautuvė. Bet, man rodos, atsiras ir prietelių jos nemaži ir po kelių metų jį galės pastoti ant kojų. Neapsileiskim mes tais bedieviais, nes kur mėš akis dėsim, kad bedieviszkos įrednės paimtų virszų pas mus.

Žinome visi, kad amerikonai yra praktiszkiausi žmonės. Visą nedėlia jie dirba ant savo užlaikymo, o kad ateina nedėlia, tai visi eina į savo bažnyczias ir kožnas pagal savo supratimą Dievą garbina. Tai gi ir mėš, broliai lietuviai, liaukimės klausę zaunų Szliu po, neuzsidėkim į bereikalingus vaidus už tikėjimą, ale kaipo szios žemės ukėsai, dirbdami ant savo buvio pagerinimo, rupinkimės, kad toki suskiaibevieriai negaletų isz mūsų daryti biznio. Nepirkime knygų nuo bevierių, tik nuo gerų lietuvių katalikų geras lietuviszkas knygas ir gazietas orderiuokime. Gyvenkime sutikime, o Dievas į adės mūsų darbams,

Z—Kam,

Zinios iš pasviečio.

Afrika.

Nė grasinimu, nė maldavimu anglai negali priverst boerus prie pabaigimo karės. Amerikonizskas konsulis iš Capetown pasakojo reporteriam anglizskų laikrasčių, juog pabaigos karės da ne greit galima tikėtis. Anglai negali teip greit persineszt iš vietos į vietą, kaip boerai, kurie žino kiekvieną sklypelį žemės, kiekvieną upelį ir visus takus kalnuose, kuriuose jie slapstosi. Boerai užpuolė ant pulkelio anglų susidedancio iš 65 kareivių ir 3 aficerių, prigulinczių prie pulko Elliota į žiemius nuog Ladybrand; atėmė nuog jų ginklus, o juos paleido ant liuosybės. Stein, Botha ir DeWett atraszė jen. Kitcheneriui, jog jie nemislįje pasiduot ir dadavė, juog boerai, dažinoją apie jo užmąymą, da daugiau užsidegė prie musztinės. Tą patį patvirtino ir Krageris, kada buvo užklaustas per Kitchenerį.

Maskolija.

Moskva. Gyventojams Rosijos grasina badas, nes beveik ant dviejų trečių dalių Rosijos niekas neužderėjo.

Turkija.

Konstantinopolis. Apie 400 Kurdų užpuolė ant aplinkinės Dumizro Armenijoj. 12 kaimų jie sumaiszė su žeme, iszpjovė visus gyventojus, kaip vyrus, teip ir moteris, o paliko tik suaugusias merginas, kuriais pasiēmė į savo haremus.

Austro-Vengrai.

Gyventojai miesto Kolosvaro Vengrijoj pakėlė maisztą, idant iszsmuzt visus policijantus už nežmonizską jų apsiėjimą, ir privertė juos pabėgt. Mieszczionys ir kaimiečiai, apsiginklavę revolveriais ir lazdcm vijosi policijantus. Užėję pakeliui kalėjimą, iszsmuzė duris, paleido kalinius, iszdaužė visus langus, sudėgino visus kalėjimo rasztus ir iszeidami szovė kelis kartus į gyvenymą dažiurėtojaus kalėjimo. Eidami toliau norėjo sudėgint teatrą, bet kariumenė, kuri buvo paszaukta ant pagelbos, ne daleido. Policijantai, bijodami smerties, prizadėjo buti ant toliaus geresniais, ir tik per prakalbas kelių kalbėtojų į žmones, nusisekė, numalszyt gyventojus.

Vengrizskas laikrasztis Pester Lloyd danesza, juog Vengrijoj Lipavo valstijoj sziomis dienomis užsidegė namas turtingos naszlės Mehes. Žmonės, gelbedami isz ugnies daiktus, iszgirdo sklepe dusavimą žmogaus. Koks bausis regėjimas persistatė, kada jie atidarė sklepa: ant pundelio supuvusių sziaudų gulejo iszdžiuvęs vos gyvas vaikutis. Neciztumas ir smarvė sklepe buvo neiszpasakyta.

Motina marino per 5 metus savo kudikį, idant jis greicziau numirtų, o po jo smert jai prigulėtų visi turtai. Ji teisinosi tuom, juog jos sunus buvo truputį kvailas ir turėdavo su juo stuboj daug ergelio, delto jį laikė sklepe.

Amerika.

Isz baimės numirė.

Baiting Hollow, L. I. Sept. 3. Vyras važiuodamas ant dviraczio, pamatė ant kelio lakstanczius kelis vaikus. Kada jis privaziavo arcziau jų, riktėlėjo smarkiai ant jų; tie nusigandę pabėgo. Už kokio laiko tėvas pasigedo savo 9 metų mergaitės Flossie Kankovski, ir rado ją gulint negyvą pakelėje; ta mergaitė numirė isz iszgaszcio.

Nuo melon nusinuodijo keturias ypotos.

Pittston, Pa. Sept. 3. Harry Bartholomew, jo pati, dukte ir vuoszvė valgė aut pietų dyną, vadinamą „watermelon“, tuojaus po pietų visi jautė didelį skaudėjimą viduriuose. Dukte numirė tą dieną o kiti labai serga; kaip daktarai sako, nė vienas isz jų neiszliks.

Numirė nuo rukymo cigaretų.

Scranton, Pa. Sept. 3. Alfonsas Angel, iszduotojas lenkiszko laikraszcio „Straž“, numirė nuo rukimo per daug cigaretų. Buvo tik 33 metų senamo.

Susimuzė truklai.

Spring, City Pa. Susimuzė pasazierinis su freitiniu trukiu. Kelios ypotos likosi suzeistos ir daugelis karų sudegė.

Dingo pati ir pinigai.

Irwin, Pa. Ogapon Proskin, anglekasis, nusiuntė į Maskoliją savo pacziai 100 rublių. Dabar jis dagirdo, juog ji apsiėnijo su kitu vyru ir yra pasirengus su juom atvaziuot į Ameriką už atsijustus pinigus.

Szuo atneszė 10 dol.

Shamokin, Pa. A. H. Kinsley, valdytojas restauracijos, turėjo szunį,

kuris jam labai ispykdavo, nesziodamas nuo gatvės į namus skiedras, skudurus ir viską ką rasdavo. Vieną kart atbėgo jis nuo gatvės pas savo poną ir linksmai žiurėjo jam į akis, turėdamas kažinką snukyje. Kada szuo pametė savo radinį pas kojas savo pono, pamatė, kad tai buvo popieriniai pinigai, verties daugiau kaip ant 10 dol.

Kinietis suprosijo moteriszkei rankas ir veidą.

Atlantic City. Ling Kee, kinizskas skalbėjas, turėjo piktumą ant Juozo Lyman, savo susiedo. Kartą jis nuėjo į namus jo turėdamas rankoje karsztą prosą. Neradęs jo paties namie, pertraukė su karsztu prosu per veidą ir rankas jo paczios, nuo ko ji turėjo kęsti didelį skaudėjimą. Kinietis sėdi dabar dželoj.

Paliko pinigų del pakavojimo jo kraliko.

Boston, Mass. William E. Baker teip mylėjo savo kraliką, juog mirdamas paliko 25 dol., ydant už tuos pinigus szale jo kapo pakavotų kraliką, kada jis nustips.

Pasakėlė apie tikejimo tvirtuma.

Norint ir dabar Prusuose visoki barningai atsitinka tai vienok nėra dabar teip didelės neapykantos tikėjimiszkos kokia buvo seniau. Liuteronai gyrė savo tikėjimą, o niekino katalikiszką, katalikai gi garbino savo tikėjimą, liuteronų tikėjimą laikydami už klaidingą.

Ginczas buvo teip didelis kad daėjo net iki karaliui. Karalius, norėdamas persitiktinti kurių tikėjimas yra geresnis, liuteronų ar katalikų, nudavė savę serganczių ir liepė paszaukti liuteroniszką ministerį idant jį prirengtų prie smerties. Ministeris atėjo atsineszdamas drauge Szencziausią Sakramentą. Karalius iszvydęs ministerį su krepzsiuku, paklausė:

— Ką Tamista atsineszei szitam krepzsių.

— Vieszpats karaliau! tai yra Ponas Dievas — atsakė ministeris.

— O kas yra szitoj bonkoj? — klausė toliau karalius.

— Joje yra Vieszpaties Jezaus Kraujas.

— Asz tau liepiu kaipo karalius, mesk szitą krepzį su bonka į žemę ir kojomis sumindziok — tarė karalius asztriai į ministerį žiurėdamas. Ministeris persigando ir nezinojo ką daryti. Karalius da baisiau į jį paziurėjo ir asz-

triai tarė:

— Mesk tuojaus tą krepšį su bonka ir kojomis sumindžiok. Jei neklausysi, tuojaus liepsiu paszaukti budelį ir nukirsti tau galvą.

Ministeris visas pabalo ir drebančiomis rankomis numetė ant žemės krepšį ir bonką o paskui pradėjo kojomis mindžioti.

Kada karaliaus liepimas buvo išpildytas liepė ministerį nuvesti į kitą kambarį, o paszaukti katalikiszka kunigą. Atėjo kunigas su Szvenciausiu Sakramentu. Rado karaliaus rume prirengta viską kuopuikiausia, kaip tai daro katalikiszkuose namuose. Kunigas padėjo Szvenciausią Sakramentą ant prirengto stalelio, ir pagarbinęs jį per priklaupimą, ėjo prie karaliaus. Karalius paklausė kunigo, ką jis tenai turi kad tokią garbę ataduoda.

— Jusų karalishka mylista — atsakė kunigas, — asz stebiuosi kad man tokį klausimą užduodat. Tas, ką asz padėjau ant stalo, yra Szvenciausias Sakramentas.

— Kas gi tai yra tas Szvenciausias Sakramentas — klausė karalius, tartum nieko nežinodamas.

— Szvenciausias Sakramentas yra tai tikras Kunas ir Kraujas Viespaties musų Jėzaus Kristaus — atsakė kunigas.

Karalius priimdamas szirksztų veidą, įsmeigęs akis į kunigą, tarė:

— Asz kaipo karalius, ir szitos viespatystės valdovas, kuriam nieks negali prieszintis liepiu tau: viską ką padėjai ant stalo mesk ant grindų ir kojomis suspardik.

— Neužginu, karaliau, tavo galybės — atsakė kunigas — bet asz tavo paliepimo išpildyti negaliu.

— Jei manęs neklausysi — suriko karalius — tuojaus liepsiu paszaukti budelį ir kris tavo galva už nepaklusnumą karaliui.

— Galingas esi, karaliau, bet tu pats esi nieku priesz Dievą, karalių ant visų karalių, karalių Dangaus ir žemės. Daryk su manim ką nori, bet nelauk idant asz išpildycziau tavo paliepimą.

Liepė tada karalius paszaukti budelį. Kunigas, išzyvęs paskutinę savo valandą, praszė karaliaus idant daleistų jam priesz smertį pasimėlsti. Ap turėjęs ant to daleidimą, kunigas valandę pasimėldė, o paskui atsigręžęs į karalių tarė:

— Dabar jau esmiu prisirengęs,

galite kirsti man galvą.

Budelis artinosi prie kunigo, noredamas jį vesti ant nužudimo, bet karalius liepė jam sustoti, o atsigręžęs į kunigą tarė:

— Tikro Dievo tarne! garbė tau, juogei už Dievo garbę savo gyvasties nesigaili. Norėjau tavo tvirtumą ištyrti, — dabar jį matau. Eik sau laimingai į savo namus ir garbindamas Tą Dangaus ir Žemės Karalių, melskis prie Jo ir už manęs silpną Jo sutvėrimą ir žemiausią tarną.

Kunigas išėjo namo, o karalius liepė nukirsti ministeriui galvą, už tokį baisų paniekinimą Dievo.

Paskui karalius iszdavė visiem liuteroniszkiem ministeriam paliepimą idant, ir jie teip stipriai laikytusi prie savo tikejimo ir gintų garbę Viespaties Dievo, ataduodami net savo gyvastį, kaip daro katalikiszki kunigai.

A. S.

Juokai.

Turbūt szvariai užauginta.

Kaimishka mergina nuėjo ant tarnystos pas turtingą gyventoją miesto. Už poros nedelių sutiko ją senovės jos draugė ir paklausė:

— Kaip gi tau Mariuk einasi naujoje tarnystoje?

— Tarnysta man patinka, tik mano ponai turbūt labai neczisti, nes kasdien prausiasi ir syki ant nedelios maudosi.

Neatminė.

Kunigas: — atnesėt kudikį į krikosztą? gerai! Bet atsiminkit, jus turit vaktuot pirmutinius jo žingsnius — kad būtų geru kataliku ir kad įsidirbtu sau gerą darbą, kaip užaug. Geriaus, kad būtų gerų jenerolu o ne pulkauniku.

Kumai: — Teip prabaszėli.

Kunigas: — Koki vardą norite duot kudikiui.

Kumai: — Katrė, prabaszėli.

Sude.

Sudzia į kaltininką: — Ar asz tau ne sakiau paskutiniu kartu, kad tu man nesirodytum akyse.

Kaltininkas: — Asz tą ir pasakiau policijantui, bet jis apie tai nė girdeť ne norėjo.

Dievo baiminga mergaitė.

Motina kalba į savo dukterį: — Už viską Elziuk, už viską, reike Dievuliui padėkavot.

Už valandos atbėga mergaitė szaukdamą:

— Dėkui Dievui! mama, sumuzsiau naują užboną...

Mokslainėje.

Mokytojas: — Jau turiu dabar tavę, tai vienok daėjo lyg to, juog tu įsiyogei į mano sodą? O ar žinai tu, kaip vadinasi ta esybė, kuri viską mato, už piktą koroja, o priesz kurią asz esu tik menka dulkė?

Vaikas: — Pono mokytojaus... pati.

Nematęs muszkietos.

Žydas, eidamas su savo bernu, rado gulint aut kelio muszkietą.

Jonas, jo bernas klausia: — Kas czia guli?

Žydas atsakė: — Jonai, tai klerhnetas. Tu papusk, o as pavirhbisiu.

Jonas, pakelęs muszkietą įkiszo vamzdį į burną ir pradėjo pusti.

Žydas tuokart paspaudė vamzdį, muszkietas išszovė ir Jonas parpuolė.

Žydas suszuko: — Ui, Jonai spjauk, ba tai bjaurylė!

Geras izzradimas.

Vienas biednas žmogus, kuris turėjo daugelį vaikų, o mažai uždirbo, išzmisljo, kokių spasabu jis galės juos pigiau iszmaityti. Priesz vakarienę suszaukęs visus vaikus, tarė:

— Kuris apseis szendien be vakarienės gaus 5 fenigius.

Vaikai su noru prie to pristoję.

Ant rytojaus priesz pusryczius tėvas pasakė:

— Kuris nori gauti ant pusrycziu pienu, turi duoti 5 fenigius.

Izsseiteisino.

Redaktorius į tarnaitę: — Kam tu Ona degini tais popieras, isz kurių kitos gal but reikalalingos.

Tarnaitė: — Asz, ponas, deginu nereikalingas, tik suraszytas.

Uzsiraszyk

„ZVAIGZDE.“

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kaszuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažturėtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:
 „ZVAIGZDE“.

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Scranton, Pa. — Kaip kortais lietuviai yra kerszingi, parodo szitas atsikimias.

Pirm poros metu, kaip kalba žmonės, ant Simo Szimaiczio užpuolė kažinkoks anglikas, atėmė pinigus ir da apdauzė. Szimaitis įsitėmijo užpuolika; jo neskundė, bet taikė atkersyti ir tai skaudziai atkersyti. Per ilgą laiką proga nepasitaikė. Tik neseniai Szimaitis susitiko su angliku vienudu saliane ir, nepatydamas aplinkui policijos, emė jam karszti kaįlį. Lietuvis vis stipresnis už angliką. Nelaiminga Szimaiczio auka likosi teip sumuszta, kad dabar guli ligonbutyje laukdama smerties. Szimaitis tą paczia dieną dinga kažin kur ir jo lygsziol da negali surasiti.

20 d. Rugpi. czionnyksztė kuopa T. M. D. laikė pikniką, ant kurio vienok mažai žmonių tesusirinko.

Du lietuviu: Kazimieras Myszkauskas ir Jurgis Zimavicius yra padavę aplikaciją ant policimonų. Nežinia, katras policimonystę gaus. Greicziau nė vienas, nes lietuviai czia politikoje silpni stovi, nors pastaran e laike emė szeip teip taisyti. Yra tik vienas kliu-

bas, bet prie jo mažai kas priguli. Buvo mislis sutverti kitą kluibą, bet mislis dar neįvyko.

Naujas laikraštis po senu vardu.

Po ilgam atsiluiui vėl pasirodė „Bažnyczios Tarnas“ suvis kitokioj formoj nė buvo; Dabar jis yra knygelės formoje ir iszeis syk ant mėnesio, kaip „Apasztalystės Maldos“ organas.

Mėnesio Rugpjuczio t. y. N. 1 tel pa:

Bažnyczios Tarno prakalba.

Pasauga.

Reikalingumas grynai dvasiszko ir moksliszko laikraszcio.

Musų amžiaus karszcziausi klaus. mai.

Naudingumas „Apasztalystės Maldos“.

Trumpas paaiszkinimas apie Budą ir mierį Apasztalystės.

Krikszczioniszkas amatas ir Szvenzciausias Sakramentas.

Delko Kristus su tokia karsztybe jieszko pragaiszusios avies t. y. žmogaus.

Viskas yra atspausta gražiai ir ant gražios popieros.

Kaszuoja ant metu vieną dolierį.

In užmarę \$1,50.

Pavienis numeras kaszuoja 10c.

Norint užsiraszti arba siunciant pinigų teip reikia adresuoti:

Rev. Peter Saurusaitis,

James Str. Waterbury, Conn.

Naujam „Bažnyczios Tarnui“ geidziamė geriausias kloties.

Vietines Zinios.

Oras atvėso, tankiai palyja.

Pereitą Nedėlę buvo parapijos piknikas, žmonės labai gražiai apsiėjo, bet jų buvo nedaug susirinkę, galbut tas „parkas“ žmonėms nelabai patinka. Piknikas atneszė naudos parapijai beveik 160 dol.

Rriaucziai visi yra prisiraszę prie junijos ir gerai uzdirba. 2 Septembrio jie turėjo apvaikszcziujimą, ant kurio dalyvavo per 600 žmonių, tik gaila kad neprisidėjo merginos; tik jos priguli teippat prie junijos kaip ir vyrai, tai kam jais reikėjo atmesti; jos butų papuoszė apvaikszcziujimą, nes, kaip buvo girdėt, turėjo įsitaisę delto atsakanczius rubus.

Kudikis 3 metų Howard Hans bovijosi ant Marcy ave; kada jis bėgo skersai gatvę, tuokartėjo karas ir pagavo kudikį po savim. Motormanas sustabdė greit karą ir iszgirdo kudikį verkiant po karu; kada atbėgo ambulanlis, daktaras rado, kad kudikis yra visai sveikas, tik iszbarė motiną, už tai kad nepriziuri savo vaikų.

New York. Ant kampo First ave. ir Manhattan ave. sudegė didelis hotelis, kurio buvo locnininku Juozas Saroda. Ugnis pakilė nuo expliodavojimo gazo. Bledies padarė ant 16,000.

TEMYKIT

VISI BROOKLYNO IR APIELINKES LIETUVIAI.

Lietuviszka Brooklyno Parapija 14 dieną szio mėnesio rengia puikų pikniką. Aprinko tam dalykiu gražiausia visam Brooklyne parką

Monteverde's Grand Str. Park.

Parkas teip yra įtaisytas, juog negali nieko kenkti saulė, kadangi po dideliais medžiais yra labai daug pavėsio. Negali kenkti lietus, kadangi tyczia įtaisytos tam tikros pastogės.

Platformė teip įtaisyta, kad apie ją po medžių pavėsiu sėdint galima gert gardžius gerimus ir vienkart klausyti puikios muzikos ir žiurėti kaip gražiai lietuviai su lietuvaitėms szoka.

Ant pikniko apart puikios muzikos ir visokių kitokių pasilinksminimų bus dalinimas laimikių kuriuos kun, Varnagiris parengė įtaisymui puikių lietuviszkoj bažnyczioj vargonų.

Pradzia 12 adyną. Trauksys iki vėlai naktį.

Ineiga — — — — 25c.

Daugiau kaip 30 metus iszmegetintast Dr. RICHTERO wiasm swietul zinomas

“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
 yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokių Rheumatizmo skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas wiasm aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

Trumpos Pasakeles.

daugiausiai Lietuvos senelių pasakojamos
Sriūnko Jr. Jonas.

X.

Senukas ir senutė rinko girioje žagarus, berinkdami pailso ir sziūkasi: vargas mums vargelis, ale neturėtume vargo, jeigu Adomas su Jieva nebutų rojui sugriesinę.

Pasitaikė, kad po tą girią medžiojo karalius. Išgirdo anas senukų kalbą ir prijojęs tarė: senos galvelės, pasi vaicszcioją koyalės, ar neparodytumet man kelią į mano palocius? miglotas rytas, paklydau bemedžiodamas.

Senukai tuoj išsvėdė karalių išz girios prie palocių ir karalius jiems teip pasakė: senatvė reikalauja pasilsio, o geradėjistė turi but atlyginta, eikite seneliai į mano palocių ir gyvenkite jame iki jūsų amžiaus pabaigai, turėsite gražų buvimą, visko ką tik norėsite gert ir valgyt, o už tai privalote iszpildinti tik vieną mano reikalavimą: rasite jusų ruims užvožtą puodą, nežiurėkite, kas po juom yra, o jeigu nepaklausysite, visų mano mylistų nustosite.

Inėjo senukai į palocių, buna vieną dieną ir kitą, turi viso pilna, gert ir valgyt, vienas tik dalykas negerai, kad per nuobodū.

— Paziurėkime — tarė vieną kart senutė didukui — kas po puodu? Imsimė, neimsime, nors žinosime kas yr'. Senukas pasiprieszino vieną ir kitą kartą, pagalios pristojo. Po puodu buvo pavožta peliukė. Kaip tik seneliai pakėlė puodo briuoną, iszsprudo isz po puodo peliukė paszmirkszt ir inlindo į volą.

Po nekurio laiko karalius atėjo senelius atlinkyti. Paziurėjo po puodu ir neradęs peliukės iszvarė juos vėl į girią rinkti žagarų.

XI.

(Fantazija).

Kad buvau mažas, ganiau pas gaspadorių kiaules. Gaspadorius nusivežė mane kartą į miszką kirst malkų. Pats nuėjo į girią, o mane paliko arklius daboti. Atėjo vakaras. Gaspadorius ilgai nepagrįžo. Asz pririzsau arklius prie medžio, o pats nuėjau įjeszkot gaspadoriaus. Nepertoli girioj pamacziau kurinantės ugnelę. Priėjau artin, žiurau, sėdi trys razbaininkai. Pamatė mane tie razbaininkai pradėjo rėkti kožnas sau: vienas sake, kad manę reik kart, antras, kad smaugt, o trecziasis sake: broliai, kam mēs jam atimsime

gyvastį, geriaus pasilaikykime jį už draugą. Sutiko ant to ir aniedu razbaininkai ir nusivėdė mane pas vieną gaspadorių vogti. Inlandino mane per langelį į klėtį ir liepė mest isz klėties viską, ką rasiu lauk. Man klėtij besibrozdinant pabudo gaspadorius ir, pasimėmęs liktarną, atėjo žiūrėti, kas klėtij beldžiasi. Iszgirdęs ateinant gaspadorių asz iszszokau per užlaidą į sodą ir pasislėpiau tuszcziame avilij. Kada viskas aptyko, razbaininkai, manęs nesulaukdami, nuėjo į sodą vogt medaus. Vienas isz jų tarė: kurs avilys bus sunkiausias, tą imkime. Pakėlė vieną avilį, pakėlė kitą, pakėlė ir mane su aviliu. Szitas sunkiausias — tarė pasvarbinė ir nusineszė mane į pagirį koupinėti.

Kad atidarė avilį ir pamatė mane, pradėjo razbaininkai vėl kožnas sau rėkti: vienas sake, kad mane reik kart, kitas, kad smaugt, o treczias vėl tarė: broliai, kam mēs jį žudysime, geriaus užkalkime į bertainuką. Ant to sutiko ir aniedu razbaininkai, inlandino mane į bertainuką, užkalė ir paliko girioje.

Beszvintant atbėgo vilkas. Užvuodęs, kad bertainukij yra gyvas daktas, įkiszo vilkas vuodega, norėdamas pagasdinti, ir pradėjo makaluoti po bertainų. Asz tuom tarpu nutvėriau vilkui už vuodegos ir laikau. Vilkas iszsigandęs bėgt, ir velka mane paskui su bertainuku. Bėgo, o, ale besisukdamas greitai, save bertainuku į vieną medį, bertainys truko, ale asz vilko vuodegos neiszleidau. Vilkas nutraukė vuodegą, o pats pabėgo.

Sūpykęs vilkas, kad asz jį apstrukinau, susikvietė daugelį kitų vilkų ir norėjo mane papjauti. Pamatęs vilkus asz inlipau į vieną augstą pusį. Vilkaikai atbėgo po ta pusia ir pradėjo gulti vienas ant kito, o tas striukis—bevuodegis užsilipo ant visų ir norėjo mane griebt. Ale asz nusilaužęs nuo medžio storą kucių, kaip rezsziu striukiui per galvą, striukis apkvaito ir puldamas visus paskui save nutraukė.

Iszgaszdinti vilkai nubėgo, o asz iszlipau isz pusies ir nuėjau į artimą kamą. Tenai susiderėjau pas skerdžių žąsis ganyti. Gale to kaimo laukų te kėjo upelis degtinė, o asz apie tai nežinojau. Vieną apypietę nusivariau žąsis į upelį pagirdinti? Žąsis pasigere ir emė voliottis po purvyną. Susirizsau asz jas visas pasigėrusias ant sziuro ir norėjau vestis namo. Ale, besivedant, žąsis iszspagiriojo ir pradėjo lekti.

Asz įsikabinęs į sziurą jas laikyti, neiszlaikiau, ir jos belėkdamos, iszkele mane augstai į padangės, ir nesza padangėmis. Po valandos sziurias nutruko ir asz nupuoliau žemyn. Puldamas inpuoliau per kaminą į szią stubą ir czia pasipasakoju jumis savo nelaimės. Ar graži mano pasaka? Jums graži ir man graži.... Ar graži mano pasaka?

Bauzme.

Vienam miestelije, Szlonske, buvo atsitikimas, isz kurio aiszčiai matome, juog Dievas baudžia tuos, kurie priesz jį bjauriai szneka. Vietiniam kalejime buvo žmogžudys, kuris daug buvo padaręs blogo, bet labai mažai gero. Są žinė tankiai jį grauže, bet jis į vietą pataisyti savo gyvenimą ir daryti metavone (pakutą) pradėjo sau įkalbinėti: „ko tu bijaisi? ar tu nežinai kad Dievo nėra, ir bausmė po smerti tai tik maziem vaikam gasdinti iszsmislyta pasaka? Numirsi ir viskas pasibaigs“. Vieną nakť užėjo labai baisi audra. Perkunas trenkė po perkunui, nuo žaibų nuolatai szviesu buvo. Visi labai nusigando ir pradėjo szauktis prie Dievo ir Jo szventųjų, viens tik žmogžudys nemislijo apie malda. Pasidarė ir jam nesmagu, bet nežinojo ką daryti. Atėjo jam ant mislių malda, bet atsiminę apie Dievą, tuojaus pradėjo sau įkalbinėti juog Jo nėra. Bevaiszcziodamas po kambarį priėjo prie laugelio ir žiurėdamas į szvieczianczius žaibus, iszkele į augstą kumzštis ir piktū balsu tarė: „Jei tai yra teisybė juog yra Dievas, tai tegul manę tuojaus perkunas trenkia“. Iszgirdę kitų tokį baisų piktžodziavimą, szoko prie žmogžudžio, norėdami jį nutildinti, bet tuo tarpu trenkė perkunas ir žmogžudis griuvo ant grindų negyvas.

Teip Dievas parodė, juog baisiai baudžia priesz jį piktžodziaujanczius.

Atsiszaukimas.

Jei kas turi lietuviszkių szkaplierių t. y. isz Lietuvos ir gali tuzinais parduot, tai meldžiami duokit žinią po tokiu adresu:

Stanislovas Pateliunas,

34 East River Str.

Plymouth Pa.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Taša).

Išrinktieji kuogreičiausiai pasakė jai ačiū užtatai, kad visi jau norėjo valgyti ir laukė kada pasibaigs vergija dėl kitų gero.

Iš šalies žiurint, tad gal maž- daug butų buvęs ir juokin-gas daigtas, bet iš šalies nebuvo kam žiūrėti, užtatai, kad sargas Motiejus, kurs stovėjo prie durų snaudė.

Lupinskis buvo labai linksmas, kad jį paklausė. Paė-mė švarkus, užsimetė ant pečių, užsidėjo ant galvos kepurę ir paėmęs už rankos Orloviene, rimtas kaip apskričio galiu-nas ir linksmas kaip pergalėtojas nusvyravo purvinais takais mažo miestelio lig pat Orlovieneš namų. Priėjęs prie vartų atsisveikino kalbėdamas kasžin ką apie gerodaiymus ir tik-rindamas, kad mažai draugijai seksis nebile kaip ir mietas pasiliks laimingesnis. Tai pasakęs, pamažu nukutino namo.

— Pasakyk melddamasis, ką aprinko? — pasitiko mar-šalką žmona.

Pamačiusi, kad vyras šypsosi, kalbėjo nudžiugus:

— Tur but tavę..... žinojau pirmal

— Išrinko Orloviene — atsakė galindamasis.

— O tu?

— Aš turiu, mano mylimoj, darbo lig ausų..... netu-riau laiko užsiimti tokiais niekais.

— Pasakyk, kaip buvo? — paklausė graudžiu balsu.

— Pasakiau, kad reikia aprinkti Orloviene ir visi pak-lausė.....

— Labai neišmintingai! — atsakė rusčiai. — Orlovie-nė ir beto labai puiki.

— Tu, malonyt, nieko nesupranti. Ji mums gali daug gero padaryti — ji reikalinga. Butų buvę blogiau..... Galėjo aprinkti prusą Šolzą. Žinoma, tada bučiau atsisakęs ir išrinktu buti — kalbėjo rusčiai Lupinskis ir įnirtęs sviede kasžin kur savo ponišką kepurę.

— Ar sveikinotėsi? — paklausė ponis.

— Sveikinomėsi — atsakė drąsiai meluodamas Lupin-skis, kuriam Šolz netik rankos nepadavė, bet pagaliaus nuėjęs tolyn žiūrėjo pro langą.

Ir Orloviene sakė vyrui:

— Inspėk ką aprinko vyriamsiu? manė! Ar ištiesų protingesnio nerado? Ten labai gudrių nereikia..... ten y-patingai reikia tokių, kurie kaip aš neturi darbo..... Ir ar žinai mano mielas vis tai Lupinskis..... nemislįjau, kad jis toks geras!

Ir su išgaleis apsakė kaip ten buvo.

— Linkiu laimės! — sušneko už lango ir šarpus Zykov šypsodamasis apsakė kaip išrinktieji pirmiaus susikalbėjo ją aprinkti.

— Ar tad tiesa? O aš mislįjau, kad tad Lupinskis pa-darė ir stebėjau, kodėl jis paliko toks geras.

— Gudragalvis? Teip? — klausė Zykov — kaip kiti nutarė, teip jis pasakė! Ant galo reikia pridurti: jis niekada teip nebutų pasielgęs, kad kas už priedermių pildymą nors maž daug mokėtų.

V.

Zykov atvyko į tą kraštą tuojaus po paliepimo, idant vi-si be skyriaus butų imami į kareiviją. Aiškiaus sakant, ne-uzilgo po to, kad paliepimo pritaikinimas Dievui padedant buvo pabaigtas ir Lupinskiui, kaipo darbščiam paskirta atmo-

kėti. Pasižino ir pasisveikinimo valandoje abu suprato, kad vienas antram užkirs kelią.

Neilgai trukus prie pranokimo nelaimės prislinko ir tik-ra. Ponas maršalka buvo netikatai rėdytoju apskričio, bet ir perdėtiniu to burelio, paskyrto rėdyti Zykovui, kur sąprotavo, juog jam duota tokia valdžia, kad nėra ko bijoti maršalkos, Iš antros pusės Lupinskis matydamas niekinimą vyriausybės, su kurią atlikdavo netikatai priedermes, bet ir visur mėgda-vo pasirodyti — pradėjo kreivoms akimis žiūrėti į Zykovą. Teip augštai sąprotaudamas apie savo didybę, Lupinskis mislijo, kad vien tik jis vienas gali rėdyti ir išduoti nusprendimus, o kiti gali girti arba padėti. Vienu žodžiu sakant, sąprotavo, kad jis pirmasis, o visi be jokio skyriaus niekai.

Zykov matydamas tokią puikybę, nemaz inirto. Du rė-dytoju negalėjo vienoje vietoje išsitekti. Sugyventi jiems buvo vargu ir žvarbu. Kaip žmonės gražiai išauginti ir nuo gimimo maloniai apsiėti išlavinti, susitkę ir ant tako ir sve-čiuose sveikinos, bet pasisveikinimas tiek vienam tiek antram buvo bjauri vergija. Matomas sutikimas visai išnyko, kad Lupinskis kasžin kur išvažuodamas į pamarį savo valdžią pavedė apskričio rėdytojui (sprauinkui), kurs, kaip Zykov' kalbėjo, netikatai negali but perdėtiniu, bet pagaliaus ir sedėti nemokėjo. Lupinskis jau seniai mislijo atsikeršyti, kaip ma-tome, pritinkino valanda.

Kada Lupinskis sveikas ir linksmas iš svečių šalies par-gryzo, Zykov, kurs niekur nevažinėjo, juto kad gubernatorius nemylė, buvo neramus.

Kartą suėję svečiuose basiais susiginčio. Dabar jau galėjo klausytojai spekauti teippat, kaip išgirdę išlengvo griautinį ištolo dudenant, kad bus vieną kartą audra. Pildy-dami abu tą patį tarnavimą ir priedermes, nevnicioip sąprotavo. Kiekvienas norėjo buti didesniu ir vienas kitam darė visokias painijas. Rodos, kad teip rėdant viskas turėjo pranykti, bet Dievas kitaip surėdė.

Tuo tarpu, kada jie užsiimdavo savmeiliais reikalais ir užmiršdavo žmonių reikalus, vikrus Skorlupskis — maršalkos tarnas gudriais perkalbėjimais ir paliepių priminimais pri-versdavo pasirašyti ir teip visi darbai slinkdavo pamažu to- liaus. To negana — buvo abu jie labai opūs, savmeilingi mėgo ginčytis, vienas kitą perkalbinti ir buti už visus vyres-niais' o jug jau prityrta, kad du vyresniu negali buti, todėlgi ir Lupinskiui su Zykovu, nors apskritis buvo gana didis, bu-vo mažai vietos. Katras turi buti didesniu, tai didis klausy-mas, kurie viens kito protu negalėjo pergalėti, todėlgi kilo vaidai ir nesutikimas. Tas nesutikimas juo tolyn, tuo ėjo di-dyn ir vienas ant antro labiau inirto.

Prislinko ruduo. Tamsus dangus, lietingos dienos visai nuliudino Zykovo širdį. Idant nusiraminti, paėmė skaityti laikraštį.

— Velniai žino! kokius niekus rašo! — sukeikė mesda-mas šalin laikraštį ir išgirdo, kad kasžin kas suskambino.

— Ar ponas namie? — kasžin kas paklausė.

Zykovas pažino ant balso gdytoją Przeprašinskį.

— Namie — atsakė tarnas.

— Galiu įeiti pasikalbėti?

— Gali — atsakė tarnas ir atidarė duris.

— Beprotis! pasakė sau Zykovas atsistodamas pasvei-kinti svečią.

In vidų ėjo sunkiai svyruodamas p. Przeprašinskis. Bu-vo tai visiems žinomas viliugis ir mokslo išgama. Jaunu bu-damas maž-daug pramoko, bet paskui kad įnirto lošti kórtem, gerti ir klausyti visokių liežuvavimų, greitai užmiršo ką mo-kejo ir nustojo žmoniškumo. Mokslas, ligoniai, szviesa — pavirto į pragumą ne žmones šelpti, bet pralobti. Žinoma,

prie tokio gydytojo mažai kas ėjo. — Przeprašinskis, matydama, kad negerai gydymas sekasi, panorėjo prekiauti, ir iš gydytojo pavirto į plėšiką. Viską priimdavo už gerą, nieko nesigėdėjo ir girdamasis rodė kasžin kokią istorišką lazda, kurią jam paliko kasžin koks plikis bajoras, neturėdamas kuo užsimokėti. Išgėrė arbatą, pašnekejo ir nutilo. Bet valanda pabuves, nekantrus gydytojas prašneko:

— Ar žinai, tamista, kad ponias maršalkienė ant tamistos pyksta?

— Lupinskienė! — nusistebejo Zykovas. — Ką aš jai padariau?

— Kartą buvai pas juos svečiuose, kur nelabai pasivedęs — ji sako, kad teip elgtis neišpuola.

— Beprotė jūsų ponias — atsakė Zykov — ir ponas..... Tas seniai buvo. Ar ji pati tamistai sakė?

— Ne. Girdėjau nuo Gusevo, Gusevas nuo Jarockio, Jarockis nuo Karšuno. Karšunas tur but girdėjo nuo tarno. Zykovas paraudonavo.

— Ne. Koršunas nuo Skorlupskio, Skorlupskis nuo Vered..... — ir tai kalbedamas Zykov nusijuokė. — Tiesa, tiesa, nelyginant žodis į žodį teippat tinka kaip kad butu: Izaak pagimdė Jokubą, Jokubas pagimdė Judą ir t.t. Sudiev, malonus gydytojau! Laikas eiti pas kareivius. Ten plepėjimo negirdėsiu! — ir atsukęs užpakalį pradėjo mautis baltom pirštinėlėms.

Perspėjimas buvo nepatogus, paniekinimas buvo dar didesnis.

Gydytojas nesusigėdo..... nulenkę galvą ir išėjo. Mat jis savo padarė..... Niekaip buvo pats gydytojas, niekai jo kalba, o vienok labai skaudžiai užgavo Zykovo samneilę.

— Tai pašėlimas? — kalbėjo į savę pasilikęs Zykovas. — Ką tik atvažiavau iš Petropilio, mano pirštinėlės baltesnės už sniegą, tiek daug moku — moku iš atminties — ir kasžinko, ką ten Przepėdovską randa.....

Kareivių perdetinis užsidejo kepurė ir greitai nuejo purvinas takais. Nėjo pas kareivius, bet pas Šolzą. Šolzas sedėjo raštais apsikrovęs, tame ėjo Zykovas.

— Kaip tamistai rodos? — klausė — kaip tamistai rodos? — klausė antrą kartą, nesisveikindamas su Šolzu ir lauke atsakymo.

— Pasisveikink — sako Šolzas, ištiesdamas ranką.

— Ale pasiklausyk! — ir kareivijos perdetinis apsakė ką kalbėjo gydytojas.

— Ar tik tiek? — nusijuokė Šolz.

— Ar negana? — pasakė su nusistebejimu Zykov. — Velnei žino ką! Aš tik, tik neišvedžiau gydytoją už skverno per duris. Nežinau kaip susilaikiau.

— Gerai padarai kad susilaukei. Labai gerai numanau, kad nenorejo tamistai širdies užgauti. Plepėjo užtatai, kad nuo seno papratęs liežuvaui.

— Man širdį užgauti! Ar gali drįsti manę mokinti gydytojas Przeprašinskis arba kasžin kokia Przepėdovska?

— Kas ji? Iš kur ji?

— Be pravardės, cigonė, mokinioja, ji nežino nė savo tėvo nė motinos..... Bjaurybė!

— Tamista vis teip kalbi. Senas nedoras paprotps.

— Vieną amžių kasžin kaip negyveno — sakė neklausydamas Zykov — dabar manę mokys, kaip apsieiti gražu, kaip nei Trumpas švarkas! Bile tiktai plepėt? Susimilk, Vješpatie! Tamista nusprensk, ko reikia tam švarkui? — ir sukindamasis ant kulnių Zykov iš visų pusių parodė savo švarką.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Taša.)

Razzosi	Tarlasi	Reiszkia
Plant	plent	sodyti, dygt.
Plate	pleit	torielka.
Play	plei	grajus, grajiti.
Pleasant	plezent	meilus, prijemnas.
Plaything	pleiting	zabova.
Pleasure	plezer	patikimas.
Plough (plow)	plau	plugas, plugavoti.
Pluck	plok	nuskinti
Plum	plom	slyvos
Pocket	paket	kiszenius
Point	point	punktas
Polite	poleit	grecznas, mandagus
Pond	poond	prudas
Poor	puur	bidnas
Porter	porter	neszėjas
Portion	porssen	dalis
Position	pozissen	vieta
Positive	pozitiv	isz tikro
Possible	pasibel	galimas
Pound	paund	svaras
Powder	pauder	parakas
Power	pauer	galybė (sztymas)
Praise	preiz	garbė garbinti
Practice	prektis	praktika
Pray	prej	melstis
Present	prezent	davana
Press	pres	spauštuvė
Pressure	peėssen	spaudunas
Pretty	prėti	grazus
Prevent	prewent	perszkadyti
Price	prejs	preke
Pride	prejd	pujkibe
Priest	prijt	kunigas
Procure	prokjuier	pastorotie
Productive	produktiw	vajsingas
Profit	prafit	nauda
Profitable	prafitaejble	naudingas
Prohibit	prohibit	periszkeditie
Promise	pramis	priezadas
Prompt	prompt	grejtas
Proof	pruuf	davadas
Protect	protekt	aygintie
Proud	praud	gudrus
Prove	pruuw	davestie

(Toliaus bns.)

A. McLean laidoja ir balsamuoja na-
baszninkus pigiaus kaip kiti.
77 Hudson Avenue netoli Front Str.
Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N.Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susis-
nekėti lietuviskai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siūsti kam į kraują
daviernastį ir kitus paliudyjimus; kreipkitės
prie manęs, aš tą viską atliksiu kuo geriau-
siai. Parasysiu daviernastį ir parupinsiu kon-
sulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

T. Rauliczki
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.
Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiliutis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szleika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvernickas,
146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,
652 W. German st. Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,
641 W. Lombard st. Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,
25 W. 2nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

Jono Makacko.

Užprasčiau visus brolius lietuviskus mes
atsilankyti. Mes laikome gerą dalyką, gaudžią
ar tiekėlą, visokių vynų ir kitus gėrymus,
teipgi ir gerų cigary pas mus galima gauti,
o jau apie užkandžius, tai nėra ką ne kaboėti —
visada švieži, o pietus duodam tik už 10 cen-
o užpė visados dykai prie stiklo alaus. Užeit
kit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užėiga
del kožno vieno pas

J. Makacka.

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie misijų sukniós
isz geriausio **kaszmíro** su
pukum pamusadu už
\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigižkos sukniós
\$12.00 ir augszciaus. Gera
visa eile daipnių **\$18.00** ir
augszciau. Paltos extra **\$20.00**
ir augszciau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvos
kai-Angliskas Žodynėlis, su-
dėtas ir iszduotas kun. Petr'o Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del Lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Zvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystai. Atskirus kambariai
del vyrų ir moterų. Atdara nuo 8.00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saule“

Vienatine du-kart nedėline gazieta iszeinanti
Amerike utarnyke ir pėtnyzoje, kaszuoja
ant meto \$2.50, i užmarę \$3.50.
Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L.V.“
In užmarę „Saule“ ir „Linkms V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str. Pittston, Pa.

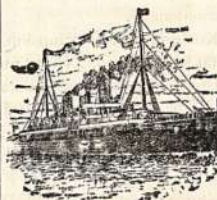
Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrymų
kaipo tai: ARIELKU, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIERIU.

Pardavejas das ji yra visiems žinomas

Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingaiusia vi-
siems lietuviams pitarntarnauja. O be to: ten
galima gauti visokius gė, ymus pigiaus, ne kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Az užlaikau BAN-
KA, kurioje galite sau-
gai pasidėti savo pin-
gus, teipogi is-mainau
pinigus visų žemių.
AGENTURA visų lai-
vinių kompanijų ir gele-
žinio tkektų. S-tpor-
tes i ir isz Europos.
Teipgi suveziu pin-
gus i visas dalis svieto
ir iszduodu vekselius ant
visų didžiųjų miestų E-
uropos.

Bankas Europejo,
Hamburge: **S. Jarmulowski.**
Luebeck: **S. Jarmulowski & Co.**

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsiniu savo tautieciams jog mano
Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptie-
koj 335 Grand Str., randasi vi-
soki vaistai ir žolės vartojamos
kaipo gydymas Europejo, **tra-**
janka ir t. t. Teipogi labai
pigiai galima gauti specializ-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo
nėsiszaldimo, plauczių užsidegimo, sunkaus
kosulio, džiovos; teipgi nuo romantizmo, kau-
lių lazumo, kojų traukimo, galvos skaudėji-
mo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo
pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie
valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai
yra kuo geriausiai priengti pagal geriausiu
Europos ir Amerikos Doktorų receptus ir jau
daugybė lygonių jais iszsigydė, labai mažai
iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus
asz siuncziu pareikalaujusiems per pacztą ar-
ba expresy i visą Ameriką. Reikale parasy-
kite pas mane laiszką o asz rodų suteiksiu
jums dovana.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki sku-
rimiai ir elektriszki BANDAZAI už žemiausią
prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpe Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
134 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyrizskų ir moterizskų ligų. Mokymo-1 universitete New Yorke; praktika-1o ilgonbuciuose Wiedniuje, Berlyne, karali-zkoje mokykloje Londone, buo p rdtiniu mokslo Lebanon, Baleyne, Port Graduate Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų laptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomietų, apalpiamą, skaudulius, žaidas, tinimą, motor skias ligas ir nevaisinimą. Gydymai nervizskų ligų reikia naudoti elektrifikinas prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, užd-g mą žarnų, iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajlegių ir t. t. Iszgydymą užtikrinu kiekviename atsitikime. Chroniszas ligas gydanu pasekmingai, ir stepamas ligas užiaikau slapty bėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Offiso valandos: į nuo 9 rito iki 1 popiet
į nuo 5 po pietų iki 8 vak.
Nedėliomis: į nuo 8 iki 10:30 ryto ir
į nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAI.

Užpraszdami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parasyk kiek turi metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o as prisiųsiu gyduoles kuriomis iszgyjaisi.

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.
Užlaiko vi okius gėrvimus, kaip tai:
* VYNA, SZNAPSA IR ALU. *
No. 101 & 103 Grand Street.
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra pulki salė dėl mitingų, veselijų ir teip viso-1ų susirinkimų.
Czlon Szv. Jozapo ir sv. Kazimiro draugystės laiko czlon savo susirinkimus.

„KATALIKAS“

Lietuvizskas Sanvaintinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant metu \$1.50.

Norinti uzsisraszt, tu ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuro iszberimą, spuogų, skaudulių, skaudanczių zerklės, liežinio, burnos ir nosies. Ronuotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gelimą kaulų, skaudėjimą krutinė-, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hemorodą, sau-gelį, szirdies ligas, plaučių ligas, užsiszaldymą, dusulį ir džiovą.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumetus ir per ilgiausią tyrinėjimą darsiekiau didžios praktikos. Daugel žmonių ateina pas mane, idant juos iszgaminauocziiau ir savo pagirtina metoda gydincziiau, kurie pirmiaus gydesi pas daktarus, garsinanncziuosius gabeis daktarus.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsczių, už dyką duoduoczių receptų, diržų su elektra ir apgavingų patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra seniausias ir geriausias, o užcedysit laiko, pinigų ir skausmų. Gwarantavoja greitą ir pigų iszgydymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirszkit adriso:

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS
36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

KARUNU,
VELIAVU,
ir vvariausiu
ŽENKLELIU
Teipgi specializskai darome szilkiniaus ir auksinius ISZSIUVIMUS.

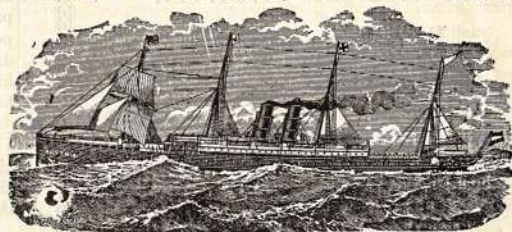
Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavora prekes, teiposgi ir didelį ilustravota katalogą prisiųsime u yka. Paszyk ant adriso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuvizska Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziusią laivų už pigiausią prekę. Esu užvirtintu agentu ant linių, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburo; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigus, kuriuos jus prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-1oje galite susiszekėti lietuvizskai ir lenkiszskai. Ateikite ir persilulyk te, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolecių ir virszans, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 vakarai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★
SPAUSTUVE YRA FO NUMARU94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukoriszkus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baz-
nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventuju stovyklas ir t. t.Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausiu.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Tur1 didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuna**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziomis tavorais, kuriuos
pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzczydyk pinigis ir sa-
druik savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIDOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.Laiduoja ant visokiu
kapiniu.PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.Gyvenimas ir kanceliarja po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Zmogus nuolatai yra spaudziamas visokiu ligu; gal szita ar kita
sanvaite reikalauti mano pagalbos, kaip specialisto. Asz per daugeli
metu uz-iemian gydymu vien tik vyri-zku ligu, noziurint isz kokios
priezasties ir kada jos kilo. Kaip tai: Abelną silpnumą, ligas gautas
per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pra-
džioja arba ir įsi-enejus), iszbėrimą szaszais ir kitokius visokius prieti-
kius. Apie l gą, ypmez sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie
kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszankę net už neiszgy-
domus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu.
Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis liekarstom. Teip
gi neijeszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreip-
kitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atei, o busi iszgydytas per seną
Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa-
vojinga. Uzczydyk pinigis, laiką ir sveikatą tuo-
jaus įszekodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA

Netrunkdyk laiko mėginimais. Asz gydan greitai ir už mažą mo-
kestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave,

New York City.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spaustuvėje.

- B**asanavicius Dr. J. Medega musų tautiškaži vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- L**ietuvizskai Trakizskos stulijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- L**ietuvizskos pasakos pusl. 192 pav. 200..... 1,50
- B**ernatavicius. Pajanta Lizdeikos dukštė, arba Lietuva XIV szimt. metje. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- K**un. A. Burbos Prozaizski rasztai. Labai graizios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- D**zukizskos dainos Traku paviete užraszytos..... 75
- K**ristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- K**atalikų Bažnyčia ir mokslas. 20 gal prof. Zahna..... 20
- I**r Jonas Lietuvizski dimiai pradzioje XIX sz mtaizcio. Kliaisizski tautizskas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- M**edega Simano Daukanto biografėjai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1.00
- M**ilukas kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szaly su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . . . 50
- R**ankvedis Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- L**ietuvizskas Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir isdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė... 50
- N**eris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- R**adzeviciūtė M. Anima Vilis. Apysaka Lietuvizskai vertė J. J. Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- S**ienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- T**vanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikniausias apysaka lietuvizskoje kalb. 1,00
- C**uonos jieszkotojai. Lietuvizskai iszguldi V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82... 35
- C**ek nūt. Valdimieras apysaka.

- Lietuvizskai iszguldi kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- P**abrieža kun. A. Botanika, arba vaistlius auguminius. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- V**alancziuskas. vysk. M. Zemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- D**u broliai. Astitkinis isz paskutinės Turky su Maskoj is karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12... 3
- K**ankinimas Katalikų Lietuvoje abėnai ir Kraiziuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Parašė Akuevinis. Plymouth, Pa. 1898 m. pusl. 39 prekė..... 20
- P**adėjimas Lietuvių tautos Rusų visozpatystėje. Rusizskoj kalboj prekė..... 1,00
- S**tacijos arba Kryžiaus kelias parngta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- A**ntanas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laisz kai pas S. Daukanta. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė... 15
- P**askutinės Mszios. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- L**ietuvizskos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- K**un. A. Totorius. Pamokslai gery žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros..... 75
- L**ietuvizskos Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- A**lbumo II ir III laida prek. 1,00
- Abdarytus kasztuoja 1,25
- K**un. Burbos. Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- K**un. P. Saurasutis. Lietuvizskai anglizskas žodinelis 75c.
- Anglizskai lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi atsakimai ant užmetinėjiprie z Religiją 20c.
- Dogmatas apie Pragma 15c.
- Juokų kngetė kasztuoja 25c.
- Iszguldimas Lioretanizskos Litanijos kasztuoja 30c.
- Istorija Szventa, Seno ir Naujo isztatimo ka ztuoja 50c.

PUKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zaliaucka ir J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandzius, o ir visume suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Pool-table del paslinksmينو, 116 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautiezius!

Lietuvizska Krautuve visokiu siuвам

Maszinu. Parduodu naujas antru ranku siuvas maszinas. Teipgi užlaikan visokius reikalingus daiktus prie siuвам

masziny ir taisau. Žmonės vra prsitikrine apie gerumą mano masziny nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia, 276 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gyna altoriaus Vyna

GAUSITE PAS **BARNSTON Tea Co** 6 BARCLAY STR. New York'e. Importuoja ie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL, HENRY GERREN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y. Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t. Gėrymai geriausi ir už pigiausia prekė.

Mateuzasas Videika Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugal kreipiasi prie mane. Apart to turiu puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir szejp pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nēi sakyti, nes visi žino jū gerumą. **M. VIDEIKA** 154 Clinton ave arti Claremount av. MASPETH, L. J.

AR ESI KURCZIAS?? Visi kurtiniai ir sunkus girdejimas dabar yra iszgydomi su pagelba naujų musų iszradimū. Tik kurcizias gimė negali būti iszgydomas. Užimaš savo ligą. Isseg aminavimas ir roda dykai. Gal pats namie iszgydyti arvisi mažais kasztais. **Dr. Dalton Aural Institute,** 690 LaSalle av. Chicago, Ill.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherturg 52 ELDRIDGE Str. New York. Tarp Canal ir Hester ulczyiu, **OFISO VALANDOS.** Nuo 8 iki 10 isz ryto Nuo 2 iki 3 po piet Nuo 6 iki 8 vakare. Telephone 3997 Spring.

Vyrai, atsurinti gana pinigų iszsiųprkti szipkortes, gali už labai pigių prekų nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas. Raszik ar atsisauk į **Columbia Shipping Office,** 158 Suffolk Str. New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka 103 Grand str. Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas). Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimis dviejų visokių anguoliu ir žoliu, kiekios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimis svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europioizską madą, aptiekioj raudasi, kaip tai herbni, žolių ir teip toliaus. Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expresą reikalingu daiktus. Hoffmano Reumotizmo gydualė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plaučių giduolkuropės dėl kraujo, dvidezsimis viena giduolkuropė į dėžutę už 15 centų. Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS

Petra Drangolj Užlaiko geriausius trunkus, garus ir užkandzius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiezių. 73 Grand str. Brooklyn, N. Y. Visi pas savo tautiezių!

Ar nori uzczedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduk pas

JOHN J. Gorman's ESTABLISHED 1857

Juk yra verta suliginti prekes, kures ir kava ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik priklauso reikalinga, ir sūtojų dalij miesto pas mus rasite didžiausią yvairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes neaprasitai daug parduodame vyriszkų apatinių drapanų ir kitų aprėdalu, teig g. visokių naminių papuošimų ir įvairiausių valgomų daiktų oz labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti didesnes prekes, o da prie kiekvieno valgomų daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sžtoras buna atdaras Sabatomis ir Panedelio vakarais, kitais g. vakarais uždarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinate?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigailėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumete, tai nieko nekens, ir mes su ju mis kuograziau-liai apsisime ir geriausai patarnausime.

Nepamirškite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausis visokio kaino siurciausias matorijos, drupkės tai daug pigesnės dyk sykį pas mus, o per-

tai, naujausios mados, gezcizian-ias pasivimas, o ką kaip pas kitus. Pabanditikijsi apie mus sžtorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perkaitęs neužmiršk, kad jeigu pas mus užsisteluosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėpto, kad mus kriauciziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmiršk vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODŽIU SKAMBINAMI LAIKRODŽIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

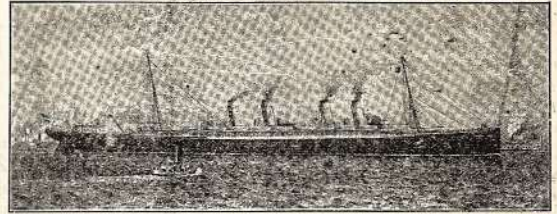
BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meto

Nume Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto. New-Yorko

O

Sluneziame pinigūs į visas dali-svieto pigel, saugel ir greitai

IZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS. Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaipo tai: Maskolijos rublijų, Vokietijos markijų, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$35.00, ant reguliariszko	\$31.00
" " " į Hamburgą ant Expreso	\$35.00, ant regul.	\$31.00
" " " į Antverpą	\$29.00, ir į Rotterdamą	\$29.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$38.50, ant reguliar.	\$36.50
" Hamburgo " " " "	\$39.50, " "	\$35.00
" Antverpo " " " "	\$31.00, isz Rotterdamo	\$31.50.

Dabar sluneziame pinigūs tiesiog į namus.

100 rublijų už	\$52.50,	50 rublijų už	\$26.50,	40 rublijų už	\$21.25
30 " " "	\$16.00	25 " " "	\$13.38	20 " " "	\$10.75
15 " " "	\$8.13	10 " " "	\$5.50	5 " " "	\$2.88

Dėl artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building) New-York

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APIEKA

IR

BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszkų tavoru. Turi visokiu Europiszku ir Amerikoniszku gyduoliu, kaip tai teisingiausia lietuviszką TRAJANKA ir teip visokiu žoliu, szaknu — koki ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoi visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisunceze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoi galima susikalbet lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siust isz czionais.

R. M. ULLRICH.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.